

ÉLETJEL

AZ ALBERTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2010. december

Karácsony

II. évfolyam 4. szám

Örömré hangolva

Alapige: Zsoltárok 100,1-5

*„Ujjongjatok az Úr előtt az egész földön!
Szolgáljatok az Úrnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé.
Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten, ő alkotott minket, az övéi vagyunk:
az Ő népe és legelőjének nyája.
Menjete be kapuin hálaénekekkel, udvaraiba dicsérettel.
Adjatok hálát neki, és áldjátok nevét!
Mert jó az Úr örökké tart szeretete és hűsége nemzedékről nemzedékre.”*

Karácsony. Képek és gondolatok sorozatát idézi fel bennünk az ünnep. Régi Karácsonyok emlékképei vegyülnek a ma feladatával, hangulatával, terveivel. Szeretnénk örömet szerezni, átélni – valamit, ami tovább segít majd a hétköznapiakon. Kapni és adni. Ha pedig a lelki mélységek felé is elindulunk, akkor még inkább vágyunk, arra az igazi örömré, ami átjárja a lelkeket.

De milyen is az az „igazi öröm”, az a meghittség, amire vágyunk?

Ránéztem az egyik kedvenc idézetgyűjteményem lapjaira az interneten, ahol annyi jó gondolatot találtam már, és biztos voltam benne, hogy nagyon sok lehetőség közül választhatok majd. Begépeltem tehát a keresett szót: Öröm

„Amit szeretéll volna nem található” – szólt a rövid, félreérthetetlen válasz. Már majdnem új keresésbe kezdtem, egy másik honlapon, amikor megállított a felismerés, hogy ebben a váratlan, minden irodalmiságot nélkülöző prózai közlésben, mégis ott van valami, ami jellemez minket, ahogyan az örömről gondolkodunk.

„Amit szeretéll volna, nem található”

Mennyire magunkra ismerhetünk, ünnepre készülve, elvárásaink, teendőink, vágyaink között. Igen, gyakran kiderül, hogy amit keresünk, amire vágyunk, az nincsen, lehet, hogy abban a formában, ahogyan szeretnénk nem is volt és nem is lesz soha.

De van valami más. Valami, ami örömré hangol, ünnepre készít, és független az embertől magától. Nem zárja keretek közé idő, tér, lelki és fizikai állapot, sem anyagi helyzet vagy más körülmények.

Ujjongjatok az Úr előtt! – szólít fel a zsoltáros. A felszólítás mögött pedig ott a ki nem mondott kérdés: valóban igaz, hogy örömrünk csak akkor lehet teljes, ha azok a feltételek, amiket magunk állítottunk fel, teljesülnek, nem is akárhogyan, hanem ha lehet maradéktalanul?

Vár minket a lehetőség, ünnep előtt és ünnep alatt. A keresztyének Karácsonyának a középpontja és lényege hogy találkozhat benne, a maga teljes valójában az „emberré lett” Isten és az „istenhiánytól szenvedő” ember.

Ebben a közösségben átélheti az összetartozás örömrét, és a gyógyulás örömrét. Az örömujjongás az eredeti szövegben azt a képet idézi fel, mint amikor a nép találkozik uralkodójával, és felismerve őt, ünneplésben tör ki.

Mint amikor valaki felismeri azt, akivel szeretetkötelékek sora fűzi össze és „megörül” neki. Nem tud nem ragyogni, nem kiáltani, nem közel menni, nem megszólítani. Ez az a pillanat, amikor az egymáshoz tartozók találkoznak. Így találkozik Isten és ember.

Gyakran nevezzük a Karácsonyt a „szeretet ünnepe”, ami így is van, Isten ember-

szertetetének az ünnepe. Erre készülünk.

Ma talán éppen azzal, hogy felülvizsgáljuk az elvárásainkat, és azokat a mércéinket, amelyekkel valamit tökéletesnek, boldogítóknak, jónak minősítünk, vagy éppen hiányosnak, nem megfelelőnek, vagy egyenesen rossznak. A mércéinket, amelyekkel gyakran éppen annak a lehetőségétől fosztjuk meg magunkat, hogy az örömrünk teljessé legyen.

Ezt a zsoltárt a 15. és a 24. zsoltárral együtt, akkor énekeltek, amikor a zsidók bevonultak a Jeruzsálemi Templomba. A már bent lévőek és az ajtó előtt állók, mintegy párbeszédet folytattak egymással.

A kapu előtt annak a hálaszava hallatszott, hogy milyen jó megérkezni Isten házába, milyen jó az Ő közelében lenni. Az udvarról pedig megszólalt megerősítés hangja: „Menjete be kapuin hálaénekekkel, udvaraiba dicséretetekkel!”

Isten kaput tárt az ő népének Jézus Krisztusban, és ez a kapu nyitva van. Azért van nyitva, „Mert jó az Úr, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre”

Hűsége szavahihetőséget, megbízhatóságot jelent. A megígért Messiás megérkezett.

Elképzelhető, hogy az idei Karácsonyunk nem lesz minden részletében tökéletes. Mégis ott lesz benne a találkozás örömré, a felismerés örömré, az Istenhez tartozás örömré. Ha ezt meglátjuk, talán már nem is olyan fontos az, amit terveztünk, akartunk, megtettünk az ünnepeért – és megértjük, amit Isten tervezett, akart, cselekedett és készített el, mindez pedig felülmúlja a legmerészebb álmainkat!

Isten adja meg nekünk, hogy rátaláljunk erre az örömré, emberré lett Isten Fiaival találkozával! Járja át ez az öröm az ünnepet, otthonainkban, istentiszteleteinken! Ámen.

Ujjongjatok az Úr előtt!

Atyánk! Közeledbe vágyunk. Köszönjük, hogy annyi lépést megtettél már, hogy semmi ne választhasson el szeretetedtől minket. Add meg nekünk kérünk a Találkozás semmi máshoz nem hasonlítható örömrét. Jézusért kérünk! Ámen

Túri Krisztina
evangélikus lelkész

Az Alberti Gyülekezet 299 éves!

1911. szeptember 29-én 24 szekéren érkeztek Felvidékről azok az őseink, akik megalapították az alberti evangélikus gyülekezetet. Magukkal hozták lelkészüket és tanítójukat is. A gyülekezet születésnapját az idén a jeles évfordulót követő vasárnap ünnepeltük. A gyülekezet nem rég beiktatott parókus lelkésze, Túri Krisztina hirdette az igét az ünnepi Istentiszteleten. Az igehirdetés alapjául szolgáló igé „Azt a parancsolatot is kaptuk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse testvérét is (1Ján 4,21) alapján emlékezett és emlékeztetett a gyülekezet történetére.

Az igének a gyülekezet történetének fényében máig ható üzenete van. A szeretet

nagy parancsolatát megtartva tudja az egyház betölteni küldetését. Ettől lehetünk a föld sója. A szeretet abban is megnyilvánul, hogy egymás terhére hordozzuk, amire Albertiben sok jó példa adódott már eddig is.

A közel 300 megjelent ünneplő gyülekezeti tag szépen megtöltötte a templomot. Ezt látva még hangsúlyosabbá vált a prédikáció egyik üzenete: a gyülekezet születését reményeink szerint a gyülekezet újjászületése is követi. Öröm volt látni a sok gyermeket és fiatalot. Ők az egyház jövője. A szintén szeptember 29.-ére eső Mihály nap kapcsán megemlékeztünk az óvodánkat és iskolánkat újra alapító Roszík Mihályról is, aki idős kora

ellenére egy nehéz és bizonytalan időszakban vállalta fel az intézmények újra indítását. Ma már jól látjuk, milyen lehetőségeket ad ez a gyülekezeti élet újbóli fellendítésére, különösen az elmúlt nehéz évek után.

Az alberti gyülekezet ezzel a 300. évébe lépett. Az istentisztelet végén imádságban kértünk áldást az előttünk álló feladatok elvégzéséhez, gyülekezetünkre, intézményeinkre, népünkre és hazánkra.

Az úrvacsorával záródó alkalom a jövőjében bizakodó gyülekezet örömteli és felemelő ünnepe volt.

Iker Ferenc
másodfelügyelő

Karácsonyi készülődés a Szöszmötölő Klubban

FELHÍVÁS

KEDVES TESTVÉRÜNK!

Gyülekezetünk 2011 szeptemberében alapításának 300. évfordulóját ünnepli. Szeretnénk méltóképpen megemlékezni erről a jeles eseményről, ezért sokrétű programokkal készülünk. Az egyik ezek közül egy kiállítás, amelyen az Alberti Evangélikus Egyházközség múltjából tárgyakat, képeket, írásokat, dokumentumokat szeretnénk bemutatni. Kérjük a testvéreket, amennyiben valaki úgy gondolja, hogy rendelkezik bármivel, ami a gyülekezet története szempontjából érdekes lehet, és szívesen kölcsön adná nekünk a kiállítás idejére, jelezze a lelkési hivatalban.

Köszönettel:

Túri Krisztina

Teológus hallgató a gyülekezetben

Németh Gábor teológus hallgató majdnem 3 hónapja szolgál már gyülekezetünkben, főleg az ifjúság körében, de adventi alkalmaink szervezésében is aktívan közreműködött, és részt vett. Arra kértük őt, mutakozzon be néhány mondatban...

„Vedd, ami a tied, és menj el. Én pedig az utolsónak is annyit akarok adni, mint neked.” Mt 20,14

Ez volt a konfirmációi alapigém, ez volt az az ige, amin keresztül megérintett engem a Jóisten. Mai napig emlékszem rá, bár nem volt olyan régen. Tatán, az evangélikus gyülekezet Istentiszteletén ültem, a szőlőmunkások példázata volt a vasárnapi szentige. Egy nagyon nehéz időszakon voltam túl, utolsó utáni embernek éreztem magam, Ő pedig üzent nekem, hogy az utolsónak is annyit akar adni, mint a legelsőnek.

Jött, célzott és azonnal leterített. Hihetetlen volt az a szeretet, hihetetlen volt az

embertől oly távol eső gondolkodásmód. Ő, nekem legutolsónak is pontosan ugyan azt adja, mint az elsőnek. Fiát a keresztfán, kegyelmet, bűnbocsánatot, szeretetet, gondoskodást és törődést.

Azonban ott azon a vasárnapon nem

csak keresőből megtalált lettem, hanem egy feladatot, elhívást is kaptam. Menjek, és hirdessem mindenkinek azt, hogy Ő

nem emberi módon szeret minket, hanem Isteni módon. Minden utolsónak, minden kicsinynek, minden elesettnek ugyan azt adja, mint az elsőnek.

Ezért vagyok hát a teológián, ezért tanulok, ezért szolgálom a Keresztúri és az Alberti gyülekezetben, hogy egy napon, amikor számon kéri tőlem, hogy na Gábor, mit tettél te, akkor azt tudjam neki mondani:

Atyám, Te látod az én lelkeket. Igyekeztem a tőled kapott talentumokat sokszorosítani. Hol engedtem, hogy Szent Lelked vezéreljen, és gyarapítottam, hol pedig makacs és keményszívű maradtam és tékoztam azt.

Így tehát ebben a bemutatkozásban nem is az a fontos, hogy ki vagyok én, hanem hogy ki küldött engem. A Mindenható Atyánk, a gondoskodó és szerető Istenünk. Áldjuk és imádjuk Őt, mert nincs nála fenségesebb, nincs nála jobb, és senki sem szeret minket úgy, ahogyan Ő.

Németh Gábor

II. éves teológus-lelkészhallgató

Ifjúsági munka képekben

November 2-án a maglói gyülekezet meghívására táboralálkozóon vettünk részt, felelevenítettük a közös táborozás alatt született barátságokat és emlékeket.

Rendhagyó adventi ifjúsági óra muffinsütéssel...

November 26-án a Fasori Evangélikus Gimnázium iskolalelkésze, hittanára és diákjai fergeteges ifjúsági órát tartottak nekünk, és közben bemutatták iskolájukat.

Az idősek állnak hozzám legközelebb

Interjú a Káldy Zoltán Szeretetotthon új intézményvezetőjével, Tamás Katalinnal.

36 éves vagyok. 9 éve lakom Albertirsán a családommal. Budapestről költöztünk ide, amit nem bántam meg. Szeretek itt lakni, sokkal nyugodtabb és biztonságosabb az élet, mint a Fővárosban. Férjem vállalkozó, két gyermekünk van kisfiam Kolos 10 éves, az Alberti Evangélikus Általános Iskola tanulója, kislányom Flóra 5 éves az Alberti Evangélikus Óvodába jár. Szociális munkás és vállalkozás szakértő diplomával rendelkezem. A Szeretetotthont megelőzően gazdasági területen dolgoztam, értékpapír forgalmazó, ingatlanhasznosító, informatikai vállalkozásoknál.

– Milyen indíttatással mentél szociális pályára?

– A szociális érdeklődésem 14 éves koromban kezdődött, akkor ifjúság segítő egyesületben munkálkodtam önkéntesként, ahol nemcsak a korosztályomnak, hanem az idősebb generációknak is segítséget próbáltam nyújtani. Társaimmal hajléktalanoknak osztottunk ételt, csomagokat. Kórházakban látogattuk azokat, akiknek nem volt hozzátartozójuk. Mindegy volt számomra, hogy kihez fordulok, csak tudjak valami vigaszt nyújtani a rászorulóknak. A középiskola után a szociális munkás képzésre nyertem felvételt, hogy szakértelmet szerezhsek az elhivatottságomhoz. A tanulmányom során szakosodásként, az idősgondozást választottam, úgy éreztem a sok rászoruló réteg közül az idősek állnak hozzám legközelebb, talán nekik tudok a leginkább segíteni. A főiskola befejezése után az életem úgy alakult, hogy mégsem a szociális területen helyezkedtem el. 2009-ben nyílt lehetőségem felvételt

nyerni a Szeretetotthonba, akkor alapellátás- és intézményvezető helyett kerestek felsőfokú végzettséggel. Igaz, már régen nem foglalkoztam szociális munkával, de a szociális érzékenység, elhivatottság a szociális terület felé mindig is életem része volt.

– Mikor döntötted el, hogy megpályázod az otthonvezetői pozíciót?

– Szeretek itt dolgozni, az idősek és a dolgozók is közel állnak a szívemhez. Amikor ide kerültem, nem foglalkoztatott az otthonvezetői pozíció, azonban az idő haladtával, úgy ítélt meg, hogy talán alkalmas lehetek ennek a feladatnak az ellátására és jobban meg tudom valósítani az elképzeléseimet, képviselni a szerény, határozott, de szerető értékrendet. Miután nyílt pályázatról volt szó, amire bárki beadhatja a pályázatát, úgy

gondoltam nincs veszteni valóm, hogy megfelelek-e a fenntartói elképzeléseknek, azt a Presbitérium dönti el.

– Milyen elképzeléseid vannak a Szeretetotthon jövőjével kapcsolatban?

– Jelenleg legfontosabb célom a Nappali klub tagjai számának növelése. Az elmúlt évben nagyon megfogyatkozott a létszám, ami a klub fennmaradását veszélyezteti. Kollégáimmal azon dolgozunk, hogy elérjük azt a célcsoportot, akiket szolgál az Idősek klubja, hogy többen járjanak hozzánk. Másik nehézségünk, hogy a 2010-es év az első a Szeretetotthon életében, hogy már a költségvetés tervezésekor is látható volt, hogy deficites lesz a működésünk. Sajnos úgy tűnik, hogy ez várható továbbra is, így minden területen azon dolgozunk, hogy a lehetőségeinkhez mérten takarékoskodjunk, úgy, hogy azt az ellátottaink ne vegyék észre a mindennapjaik során. A bentlakásos intézményi elhelyezésre növekvő igény van. Úgy gondolom, hogy célszerű lenne bővíteni az otthont, de ennek költségigénye miatt, ez egy hosszú távú átgondolt koncepcióban valósulhat meg.

– Így rövid idő alatt, sikerült-e már valamit megvalósítanod az elképzeléseidből?

– Elsődleges feladat az volt, hogy a lakókat, a dolgozókat, a mindennapi működésünket ne viselje meg a vezető váltás, úgy látom, hogy ez sikerült. Pályázatomban vállaltam, hogy intézményvezető-helyettesi státusz nélkül fogom működtetni az intézményt, ehhez tartottam magam. Egy-két munkaszervezési feladat várt orvoslást, amit az első pár napban megtettem. Sok energiát fektettünk a működési költségek optimalizálására, valamint folyamatosan keressük azokat a programokat, mellyel az idősek hétköznapjait színesíteni tudjuk.

– Isten áldását kérjük a további munkádra!

Aki mindezt lejegyezte: **Koska Klára**

Októberi programok a Szeretetotthonban

Október 11-én megrendeztük az Otthon éttermében a szüreti bált. Néhány dolgozó népviseleti ruhákban hívogatta a lakókat a mulatságra. Az asztalokra szőlő, frissen sült pogácsa, üdítő és ezen alkalom elmaradhatatlan kelléke egy kis bor is került. A talpalávalót kedves kolléganőnk férje, Kerepeszki Norbert biztosította.

Rögtönzött dolgozói kórus énekével nyitottuk meg a bált, majd Norbert zenélt. Felkértük lakóinkat táncolni, akik kedvesen fogadták az invitálást, és még a nagyon nehezen mozgó lakókat is sikerült egy kicsit megtáncoltatni. Akik tolokocsihoz kötöttek szívesen hallgatták és énekelték a nótákat.

Az egyik szünetben Béla bácsi előadott Nagy-Bandó András toliból született kis kabarét, a másikban tombolákat húztunk, ezzel is

színesebbé téve eme különleges alkalmat. 22-én megemlékeztünk az 1956-os forradalom eseményeiről. Kis összefoglaló műsor után a lakóknak lehetőséget adtunk, hogy elmondhassák személyes élményeiket. Először nehezen hajlottak az emlékezésre, majd feloldódtak és egy megható, bensőséges beszélgetéssé alakult a kis ünnepség, ahol az 1956-ban megélt fájdalom, félelem is felszínre került. A lakóink életében és a munkánk során is fontosak ezek az események, hogy a mindennapi rutint félre téve különleges élményeket kapjunk ezzel is újabb lendületet adva a hétköznapoknak.

Isten áldását kérjük a továbbiakban is lakóink életére és munkánkra.

Tamás Katalin intézményvezető

Kirándulás a halastónál!

Már régóta terveztünk egy helyi kirándulást a nappali klub tagjaival, de az égiek mindig közbeszóltak. A tervezett időpontokban mindig esett az eső.

Október elején egy reggel gyönyörű napsütésre ébredtünk, ezért eldöntöttük, hogy ez a nap lesz a kirándulás napja.

Felszerelkeztünk, friss kenyér, zsír, hagyma, pléd és irány a halastó.

Az otthon vezetője és mi, dolgozók saját kocikkal vittük ki a kis csapatot. A fű eleinte még harmatos volt, de a délelőtti napsütés hamar felszárította. A tóparton álló fedett asztaloknál kényelmesen elfértünk.

Egymásba és a botokba kapaszkodva körülsétáltunk a tó körül. Folyamatosan kentük a hagymás, zsíros kenyeret és az ujjnyi vörösbortól az éneklés

is elkezdődött. Az nénik életében meghatározó volt a halastó – sokan lánykori élményeiről meséltek.

Gondozottaink nagyon jól érezték magukat a szép környezetben, a friss levegőn. Visszaérve a nappali klubba folyamatosan élményeiről beszéltek.

A kis kirándulás alatt senki nem lett rosszul, a fájós lábak is átmenetileg „meggyógyultak” és sokak étvágya is jobb lett. Az ilyen kiruccanás hetekre feldobja

a klubtagok hétköznapjait, ezért úgy döntöttünk, hogy a jövő évben felfedezzük a környék szépségét, ezzel felidézve régi szép emlékeket.

Szívesen várunk minden időst a klubba, aki egyedül érzi magát és szeretné mindennapjait jó társaságba, aktívan tölteni.

**A Káldy Zoltán
Szeretotthon vezetője
és a Nappali Klub
dolgozó**

Nappali klub Albertirsán

A Káldy Zoltán Evangélikus Szeretotthon Idősek Klubja 5 éve működik hétköznapokon, 8-16 óra között. Szeretettel várjuk azokat a nyugdíjasokat, időseket, akik napközben egyedül vannak. Saját maguk ellátására már képtelenek, vagy egyéb okból akadályozottak.

Ízelítő szolgáltatásainkból:

- személygépkocsival be- és hazaszállítás
- napi egyszeri, házas meleg étel
- egészségügyi felügyelet (vérnyomás- és cukormérés, receptek felírása és kiváltása)
- tisztálkodási- és mosási lehetőség
- fejlesztő és állapot megőrző foglalkozások

Aki társaságra vágyik és szeretne közénk tartozni – vagy érdeklődné – az alábbi telefonszámon és címen elérhetőek vagyunk: Klubvezető: Koska Mihályné

Telefon: +36-53-370-361 vagy 06-70-258-9369 2730 Albertirsa, Pesti út 103.

LÁTOGASSON EL HOZZÁNK, ISMERKEDJEN MEG VELÜNK!

Színezd ki!

Egyforma – nem egyforma?

6 db kis eltérés van a két kép között. Megtalálod??

Karácsonyi készülődés

Óvodánkban hagyománnyá vált, hogy advent időszakában, minden héten hétfőn reggel 9 órakor a zsibongóban gyertyát gyújtunk. Ezekon az alkalmakon elcsendesedünk, imádságot mondunk, énekelünk, verselünk

és zenét hallgatunk. A csoportok karácsonyra készülnek, várják a csodát, Jézus születését.

December 16.-án a mini csoportban nyílt nap keretében karácsonyi készülődés lesz.

December 20.-án hétfőn a nagycsoporto-

sokkal a Szeretetotthon lakóit és dolgozóit látogatjuk meg. Ajándékkal és rövid karácsonyi műsorral kedveskedünk.

December 21.-én kedden 10 órakor tartjuk óvodánkban a karácsonyi ünnepélyt, melyre szeretettel hívjuk és várjuk a szülőket, hozzátartozókat, és a gyülekezet tagjait.

Mag Pálné

Alapítványi hírek

Óvodánk alapítványa az idén lett először jogosult a felajánlott adó 1 %-ának befogadására.

Örömmel tudatjuk mindenkivel, hogy az APEH 2010.10.29-én átutalta az alapítvány számlájára az 1%-ok felajánlásából befolyt összeget, mely: 236.433.-Ft

Az idén az alább felsorolt támogatásokat fizettük ki az alapítvány pénzből:

Nagycsoportosok kirándulásának buszköltsége:	50.000.-Ft
Csoportszobák mennyezetének javítása:	55.610.-Ft
Udvari játékok vásárlása:	32.480.-Ft
Zenés előadás költsége:	30.000.-Ft
Játék konyhabútor szett	64.400.-Ft
Játékvásárlás:	99.880.-Ft
Összesen:	332.370.-Ft

Hálásan köszönünk minden felajánlást és kérjük továbbra is támogassák adományaikkal alapítványunkat.

Alapítványunk neve:

Ragyogó Gyermekarcok Közhasznú Alapítvány

Adószáma: 18715943-1-13. Számlaszáma: 11742159-20028905

Mag Pálné
óvodavezető

Az ezüsterdő állatai

Volt egyszer egy tündér, aki az ezüsterdő mélyén lakott. Nagyon öreg volt és érezte, hogy közeledik a halál. Ezért varázspálcájával teremtett öt különleges állatot. Arra gondolt, hogy az állatok halála után megvédik az ezüsterdő fáit a favágóktól.

Elsőnek teremtette az óriás baglyot, akinek pengeéles volt a karma. Másodszor egy mókust, aki szét tudta rágni a vasat. Harmadiknak egy hófehér hörcsögöt, ami olyan fehér volt, hogy aki ránézett megvakult. Negyedik volt a sorban a farkas, aki olyan hangosan üvöltött, hogy ha valaki meghallotta, megsüketült. Utolsónak teremtette a legerősebb állatot, a barnamedvét, akinek akkora volt a szája, és a bendője, hogy akármit fel tudott falni. Az állatok a tündér házában éltek, ápolták, gondozták halála órájáig.

Egyik reggel nagy zajra ébredtek. Kimentek a házból és meglátták a favágókat. Azonnal harcba szálltak az ezüsterdőért. A bagoly éles karmaival lecsapott a favágókra. A mókus szétrágta az összes fejszét, amivel ki akarták vágni a fákat. A hófehér hörcsög úgy szaladgált előttük, hogy a fehérségétől mindenki megvakult. A farkas üvöltésétől mindenki megsüketült. A medve erejére már nem volt szükség, mert a gonosz favágók sebesülten, vakon és süketen menekültek el. Megfogadták, hogy soha többet nem mennek vissza az ezüsterdőbe.

Ezután az állatok harmóniában éltek és továbbra is őrizték az ezüsterdőt. Hogyan? Szívesen elmondanám, de anyukám eljött értem...

Írták:

Hauzer Dávid és Murárik Milán
Alberti Evangélikus Általános Iskola, 3. osztály

Budapesten jártunk

Középső csoportos óvodások kirándulása
Budapesten

Napokkal a nagy nap előtt sokat beszélgettünk az előttünk álló kirándulásról. Várakozással teli időszak következett.

Keresztyén nevelés keretén belül felmerült a jó és rossz fogalma. Miért legyünk jók, mitől leszünk azok? Mi is az a jó, a rossz, mit kell tennünk, hogyan kell viselkednünk.

Megbeszéltük, hogy a kirándulás is egy jó dolog, amiért hálásak lehetünk.

Végre elérkezett a várva várt indulás. Egy szép napos októberi reggelen tele kíváncsisággal indultunk útnak. Több úti célunk is volt.

Először Bábszínházba mentünk, ahol a „Minden egér szereti a sajtot” című előadást néztük meg. A gyerekek arcára kiült a csodálat, amikor elfoglalták helyüket a színház termében. Feszült figyelemmel várták a kezdést. Örömteli arccal nézték a bábjátékokat és végig élvezték az előadást.

A következő állomás a városligeti játszótér volt. Útközben megfigyelhették a csodálatos főváros közlekedését, színes forgatagát és a gyönyörű Hősök teret.

A játszótéren elővették hátizsákjukból az elemőziát és megebédeltek. Ezután fel szabadultan vették birtokba a különböző játékokat.

Igazi meglepetés volt a Repülőtéri skanzen, ahol kívülről és belülről is megcsodálhatták, megismerhették a kiállított repülőket és helikoptereket.

A kellemesen eltöltött idő után vidám kedvvel, élményekkel gazdagodva indultunk haza.

Istennek hála a közösen eltöltött szép napért, és hogy épségben megőrzött minket.

Békési Jánosné
óvodapedagógus

Az emberi hang ünnepe

Hagyományainkhoz híven október második szombatján délelőtt megrendeztük a 6. országos korál éneklési versenyt, délután, pedig a VIII. Tessedik Kórusfesztivált.

A versenyre az ország több pontjáról érkeztek versenyzők közel negyvenen. A három korcsoportban induló versenyzőknek 5-5 kötelező és egy szabadon választott korállal kellett készülni. A színvonalas produkciók után a háromtagú zsűri, melynek

tagjai Bárdossy Tiborné kántor, Csorba István karnagy, Budai Zsolt lelkész voltak, a következő helyezéseket adta:

1. Korcsoport (3-4. osztály):

I. Erdélyi Balázs (Irsai Evang. Gyülekezet, Albertirsa). II. Főgel Benjámin (Irsai Evang. Gyülekezet, Albertirsa). III. Bacsur Zsófi

(Székács J. Evang. Óv., Ált. Isk. és Gimn., Orosháza)

2. korcsoport (5-8. osztály):

I. Frankó Dorottya (Benka Gyula Evangélikus Általános Iskola, Szarvas). II. Fehér Ágnes (Berzsenyi Dániel Evangélikus Líceum, Sopron), Csoltói Gergely (Berzsenyi Dániel Evangélikus Líceum, Sopron). III. Bősze Pálma (Berzsenyi Dániel Evangélikus Líceum, Sopron), Iker Julianna (Alberti Evangélikus Általános Iskola, Albertirsa).

Dicséző oklevélben részesült: Csatári Jakab (Berzsenyi Dániel Evangélikus Líceum, Sopron), Szakál Anikó (Alberti Evangélikus Általános Iskola, Albertirsa)

3. korcsoport (9-12. osztály):

I. Kőrösi Szabó Eszter (Benka Gyula Evangélikus Általános Iskola, Szarvas). II. Demeter Bence (Bényei Evangélikus Gyülekezet, Bénye). III. Nyeste Zsuzsa (Luther M. Kollégium, Nyíregyháza).

Gratulálunk a versenyzőknek és a felkészítőiknek egyaránt!

Örömünkre szolgált, hogy tavaly óta Albertirsán két új énekkar is alakult, melyek a Tessedik Kórusfesztiválon mutatkoztak be először Albertirsa zenekedvelőinek. A református gyülekezet énekkarát Kőhegyi

Mihályné, és a fiatalok Gospel kórusát Iker Borbála vezette.

Díszvendégünk a Deák téri Evangélikus Gimnázium Ifjúsági Énekkara volt, Bence Gábor vezetésével. Szép előadásukkal egy keresztmetszetet mutattak be a repertoárjukból. Álljon itt néhány idézet a kórusvezető

köszönő leveléből: „Nagy élmény volt Nálátok járni szombaton, s látni, mekkora elszántsággal képviselitek az egyházi éneklés ügyét. ... A korál verseny kedves és barátságos volt, sokakat megmozdított. ... Sikeres folytatást kívánok.”

„A kórustalálkozó, pedig egyszerűen lenyűgöző, s nem csak a mennyiség, hanem a minőség is. Az egyik csúcspont Csorba Pista bátyánk darabja volt, kedves gesztus, igényesen előadva. Büszkék lehetek iskolatokra és városotokra!”

Hepp Éva

Egy-egy tanév során iskolánk tanulói többféle versenyen is indulnak. Az Életjel mostani számában díjnyertes „íróink” mutatkoznak be. Az előző oldalon olvasható mesével a szerzőpáros – Hauzer Dávid és Murárik Milán – az evangélikus iskoláknak szóló, a pápai Gyurácz Ferenc Evangélikus Általános Iskola által hirdetett országos meseíró pályázaton második, míg József Eszter harmadik helyezést ért el.

Csere Csaba és az elveszett levél

Hol volt, hol nem volt, volt a világon egy Kerek erdő. Ennek a közepén állott egy korhadt fatörzs, amelyben Csere Csaba, a cserebogár élt. Nemcsak az egész erdőben, hanem még az Árnyvidéken is ő hordta szét a leveleket.

Egy szép napon el is indult kézbesíteni a küldeményeket. Eközben a kezébe akadt egy olyan levél, amit az erdő királyának, Oroszlán Ottónak címeztek. Nagy buzgóságában arra gondolt, ezt a levelet viszi ki először. Útközben azon álmodozott, hogy milyen is lenne királynak lenni, amikor kezéből kikapta a fontos iratot a szél. Vitte, vitte a levelet, mígnem az Árnyvidék egyik lakóházán landolt. Három rémisztő külsejű, hatalmas szarvasbogár lakott ott.

Az egyiket így hívták: Brr, a másikat Boának nevezték, a harmadikat Mornak szólították. Sokban különböztek, de egyben megegyeztek, mindig rosszkedvük volt. Amikor meglátták a levelet, hirtelen nagy kíváncsisággal kezdte furdalni őket, pedig látták a levélnek nem ők a címzettjei.

Eközben Csaba feleszmélt álmodozásából és nagyon aggódott az el-

vesztett levélért. Így hát keresésére indult. Mindent bejárt, de sehol sem találta. Ekkor érkezett az Árnyvölgyhöz. Elhatározta, oda is lemegy a király érdekében. Ahogy egyre közeledett a völgyhöz, nőtt-nőtt a félelme. Beért az erdőbe. Meglátta a három fenevad házát. Belesett az ajtón, s látta a szarvasbogarakat, ahogy hevesen tanácskoznak egy fehér papír felett. Rájött, hogy az a keresett levél.

Boldog lett ettől a felismeréstől, mely bátorsággal töltötte el. Bekopogott hát a lakókhöz.

– Van itt valaki? Én vagyok a postás.

– Kit keres? – szólt egy rekedt hang.

– Tisztelt Morr urat, Brr urat és Boá urat.

– Jöjjön be!

Be is lépett.

– Egy elvesztett levél miatt volnék itt. Úgy hallom Önök jutottak birtokába, és ezzel megkérném Önöket, hogy adják vissza szeretett királyunk levelét!

– De, de hát, honnan tudta, hogy itt van?

– Láttam – hangzott a válasz.

– Tessék, itt van a levél, mert be mertél kopogni és nem is látszott, hogy félnél, így ez a bátorságod jutalma.

Így már boldogan repült Csere Csaba, a postás a király palotája felé a visszaszerzett levéllel. Oroszlán Ottó megörült a küldeménynek.

A király kitiüntette a cserebogarat. Nagy ünnepet csaptak. Még ma is vigadoznak, ha meg nem haltak.

(József Eszter 5.a osztály)

Gyülekezetünk minden tagjának áldott karácsonyt és boldog új esztendőt kívánunk

a 2011-es év igéjével: „Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat a jóval.”

Róma 12,21

ÁLLANDÓ ALKALMAK

Hétfő reggel 7:45 – iskolások hétkezdő áhítata a Templomban

Kedd-péntek 7:55-től – Reggeli áhítat a gyülekezeti teremben

Csütörtök 17 óra – Bibliaóra a gyülekezeti teremben

Péntek 18 óra – Énekkari próba a gyülekezeti teremben

Szombat 16 óra – Ifjúsági óra a gyülekezeti teremben

Vásárnap de. 10 óra – Istentisztelet a Templomban, vele párhuzamosan gyermek istentisztelet a gyülekezeti teremben

Vásárnap du. 17 óra – esti Istentisztelet a gyülekezeti teremben

Minden hónap 2. szombatján 10 órakor Baba Mama kör az óvodában

Minden hónap 3. szombatján 14 órakor Szösmötölő Kézműves Klub a Vendégházban – Pesti út 103.

ÜNNEPI ALKALMAK

December 24. péntek 17.00 órakor a Templomban Szentesti istentisztelet gyülekezetünk konfirmandusainak és énekkarának szolgálatával

December 25. Karácsony ünnepi istentisztelet úrvacsorával de. 10 órakor a Templomban Esti istentisztelet 17.00 órakor az Imateremben

December 26. Karácsony második ünnepi istentisztelet úrvacsorával de. 10 órakor a Templomban

December 31. Óév esti istentisztelet 17.00 órakor a Templomban

Január 1. Újévi istentisztelet úrvacsorával 10.00 órakor a Templomban

Január 2. Istentisztelet 10.00 órakor a Templomban

Január 6. Vízkereszt ünnepi istentisztelet 10.00 órakor a Templomban

Január 13. Baba-Mama Kör az Alberti Evangélikus Óvodában 10.00-tól 12.00 óráig

Vendég: Bagdy Judit sürgősségi orvos

HIVATALI IDŐ

Hétfő és péntek: 9-13 óráig

Telefonszám: 06-53-370-179

A TEMETŐ NYITVATARTÁSA

Minden nap 6-17 óráig

Temetőgondnok: Andó Csaba

Elérhetősége: 06-20-775-37-19

Az egyházfenntartó gyülekezeti tagok számára szolgáltatási díjak 2008. január 1-től

Sírásás	12.500 Ft
Urnás sírásás	5.000 Ft
Sírhely: 1-2. sor	11.000 Ft
Sírhely: 3. sortól	10.000 Ft
Sírhely regisztrációs díj	2.000 Ft
Ravatalozó használati díj	2.000 Ft
Hűtőhasználat napi díja	1.500 Ft
Harangozás	600 Ft
Emlékharangozás	3.000 Ft
Temetés utáni szemétdíj	2.000 Ft
<i>Egyházfenntartási járulék</i>	
Aktív dolgozók részére	4.000 Ft
Nyugdíjas, GYES, munkanélküli, 18 évet betöltött diák	3.000 Ft

EVANGÉLIZÁCIÓS SOROZAT

Minden hónapban szeretetvendégséggel egybekötött evangélizációt szervez az Alberti Evangélikus Egyház **vendég szolgálókkal.**

Minden érdeklődőt felekezeti hovatartozásra való tekintet nélkül, szeretettel hívunk és várunk, abban a reményben, hogy

AZ IGE MEGVILÁGOSÍT MINDEN EMBERT

2011. 01. Ökumenikus imahét.

2011. 02. 13. vasárnap 15⁰⁰ órakor az imateremben.
Igét hirdet: Szeverényi János missziós lelkész.

2011. 03. 13. vasárnap 15⁰⁰ órakor az imateremben.
Igét hirdet: Szel Bucsú evangélikus lelkész.

**ALKALMAINK CÉLJA:
ÖNISMERET ÉS ISTENISMERET AZ IGE
FÉNYÉBEN**

ALBERTI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET
Pesti út 106.

Adjon ÉletJel-et, és jöjjön el alkalmainkra!

Színezd ki!

Abbfy Zoltán rendezésében, lelkes fiatalok előadásában láthattuk Reginald Rose Tizenkét dühös ember című drámáját az Iskola tornatermében.

ÉLETJEL • AZ ALBERTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Felelős kiadó: Alberti Evangélikus Egyházközség. Képviseli: *Túri Krisztina* evangélikus lelkész. Felelős szerkesztő: *Koska Klára*. Szerkesztők: *Hepp Éva, Ikerné Roszik Márta, Kassik Károly, Mányi Sándorné*. A címlapgrafika *Várhelyi György* szobrászművész és *Hepp Ildikó* munkája. Készült: Apáti Nyomda, Cegléd. • Tel: 53/313-565